

Rafael

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALIJI

SLOVENSKI MISIJON V SYDNEJU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko@pacific.net.au

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU:

p. mag. Ciril A. Božič, OFM, OAM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.

☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;

Email: cirilb@bigpond.com;

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: misli@bigpond.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm.

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Email: p.david.ofm@gmail.com

☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm.

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

- 3 Zgodovinsko srečanje in skupna izjava papeža Frančiška in ruskega patriarha Kirila
- 9 "RAFAEL" je srečal Abrahama - Spomini in pričevanja patrov in sester (p. Valerijan Jenko)
- 10 One in Christ - Ecumenical Meeting in the Year of Divine Mercy (cfr. Catholic Outlook)
- 12 Advent in Božič 2016
- 16 POD DRUGIM JUŽNIM KRIŽEM - P. Darko pri Slovencih v Argentini
- 20 Nova svetnica: MATI TEREZIJA IZ KALKUTE (Rev. Alojzij Rajk)
- 21 VABILO NA ŠTEFANOVANJE
- 22 J. Kragelj, OD POSTAJE DO POSTAJE - 8.
- 26 Dobrote in nasveti: 3 X ČEŠNJE
- 28 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi, naslovi,
- 32 Božično voščilo: ZAKAJ, GOSPOD, ZAKAJ?

Rojaki iz Sydneya, p. David Šrumpf in apostolski nuncij msgr. Adolfo Tito Yllana pred slovensko kapelico v Penrose Parku, 13.10.2016. Kmalu bomo praznovali 20-letnico kapelice. – P. Darko Žnidaršič je bil takrat na obisku pri Slovencih v Argentini. Na sliki spodaj: po sv. maši s škofom dr. Petrom Štumpfom v katedrali v San Justu, 9.10.2016.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.
Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv.Rafaela,
kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.
Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands, NSW (vogal Warwick Rd.). Poštne pošiljke na PO Box 280,
Merrylands, NSW 2160. ☎ (02)9637 7147, (02)9682 5478 Faximile (02)9682 7692 Mobile 0409 074-760;

E-mail darko@pacific.net.au; pater.darko@gmail.com

ZGODOVINSKO SREČANJE IN SKUPNA IZJAVA papeža Frančiška in ruskega patriarha Kirila

V HAVANI NA KUBI STA SE V PETEK, 12. FEBRUARJA 2016, SREČALA PAPEŽ FRANČIŠEK IN PATRIARH KIRIL, PATRIARH MOSKVE IN VSE RUSIJE. Papež je začel svoj apostolski obisk na Kubi, patriarh Kiril pa je obiskal Latinsko Ameriko. Srečala sta se na dan, ko v pravoslavni Cerkvi obhajajo praznik treh velikih cerkvenih očetov: sv. Bazilija Velikega, sv. Gregorja Nacianškega in sv. Janeza Zlatoustega (Krizostoma). Potem, ko sta se papež Frančišek in patriarh Kiril zadržala dobri dve uri v zasebnem pogovoru v eni od dvoran na havanskem letališču, sta podpisala skupno izjavo.

“Milost Gospoda Jezusa Kristusa in ljubezen Boga in občestvo Svetega Duha z vami vsemi!” (2 Kor 13,13)

1. Po volji Boga Očeta, od katerega prihaja vsak dar, v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa ter s pomočjo Svetega Duha Tolažnika, sva se, papež Frančišek in Kiril, patriarh Moskve in vse Rusije, srečala danes v Havani. Zahvaljujeva se Bogu, slavljenemu v Trojici, za to srečanje, prvo v zgodovini.

Z veseljem sva prišla skupaj kot brata v krščanski veri na to srečanje, da se »pogovoriva iz oči v oči« (2 Jn 1,12), iz srca do srca, ter razpravljava o medsebojnih odnosih obeh Cerkva, o bistvenih problemih naših vernikov ter o obetih razvoja človeške civilizacije.

2. Najino bratsko srečanje se je zgodilo na Kubi, torej na križišču severa in juga, vzhoda in zahoda. S tega otoka, simbola upanja 'Novega sveta' in dramatičnih zgodovinskih dogodkov XX. stoletja, se z najino besedo obračava na vsa ljudstva Latinske Amerike, kot tudi drugih celin.

Vesela sva, da tu krščanska vera živahno raste. Močan verski potencial Latinske Amerike, njeno več stoletno krščansko izročilo, udejanjeno v osebni izkušnji milijonov oseb, so zagotovila za veličastno prihodnost te regije.

3. S tem, da sva se srečala daleč od starodavnih sporov 'starega sveta', s posebno močjo čutiva potrebo po skupnem delu katoličanov in pravoslavnih, ki smo poklicani z nežnostjo in spoštovanjem odgovoriti, če nas svet vpraša za razlog upanja, ki je v nas (prim. 1Pt 3,15).

4. Bogu se zahvaljujeva za darove, ki smo jih prejeli s prihodom njegovega edinega Sina na svet. Imamo namreč skupno duhovno izročilo prvega tisočletja krščanstva. Priče tega izročila so Sveta Božja Mati Devica Marija ter svetniki, ki jih častimo. Med njimi so številni mučenci, ki so tako izpričali svojo zvestobo Kristusu ter postali 'seme kristjanov'.

5. Navkljub temu skupnemu izročilu prvih desetih stoletij, med katoličani in pravoslavniimi že skoraj tisoč let ni evharističnega občestva. Razdeljeni smo zaradi

ran, prizadejanih zaradi sporov v daljni ali bližnji preteklosti, zaradi razhajanj, ki smo jih podedovali od svojih prednikov, v razumevanju in razlaganju naše vere v Boga, enega v treh osebah, Očeta, Sina in Svetega Duha. Obžalujeva izgubo enosti, posledico človeške slabosti in greha, ki se je zgodila navkljub duhovniški molitvi Kristusa Zveličarja: » Da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v nama« (Jn 17,21).

6. Čeprav se zavedava, da obstajajo številne ovire, si želiva, da bo to najino srečanje moglo prispevati k ponovni vzpostavitvi te od Boga hotene enosti, za katero je Kristus molil. O, da bi to najino srečanje navdihnilo kristjane z vsega sveta, da bodo še z večjo gorečnostjo prosili Gospoda za polno edinost med njegovimi učenci. O, da bi v svetu, ki od nas pričakuje ne samo besede, temveč konkretna dejanja, to srečanje bilo znamenje upanja za vse ljudi dobre volje.

7. V najini odločitvi, da storimo to, kar je potrebno, da prerastemo zgodovinska razhajanja, ki smo jih podedovali, hočeva združiti svoje moči v pričevanju Kristusovega evangelija in skupni dediščini Cerkve prvega tisočletja, da skupaj odgovorimo na izzive sodobnega sveta. Pravoslavni in katoličani se moramo naučiti soglasno pričevati za resnico na tistih področjih, kjer je to mogoče in potrebno. Človeška civilizacija je namreč vstopila v obdobje epohalne spremembe. Naša krščanska zavest in naša pastoralna odgovornost nam ne dopuščata biti neodzivni pred izzivi, ki zahtevajo skupni odgovor.

8. Najin pogled je naprej usmerjen v področja na svetu, kjer so kristjani žrtve preganjanj. V številnih državah Bližnjega vzhoda ter v Severni Afriki so naši bratje in sestre v Kristusu iztrebljeni iz družin, celih vasi in mest. Njihove cerkve so opustošene in barbarsko izropane, njihovi sveti predmeti oskrunjeni, njihovi spomeniki uničeni. V Siriji, v Iraku ter po drugih državah Bližnjega vzhoda z žalostjo ugotavljamo množično izseljevanje kristjanov s področij, kjer se je začela širiti naša vera in kjer so živeli vse od časov apostolov skupaj z drugimi verskimi skupnostmi.

9. Mednarodno skupnost prosiva, naj takoj ukrepa ter tako prepreči nadaljnje izganjanje kristjanov z Bližnjega vzhoda. Ko povzdigujeva glas v obrambo preganjanih kristjanov, želiva izraziti najino sočutje tudi do trpljenja vernikov drugih verskih izročil, prav tako žrtev te državljanske vojne, kaosa in terorističnega nasilja.

10. V Siriji ter Iraku je nasilje povzročilo na tisoče žrtev in je brez strehe ter vsega ostalo na milijone ljudi. Pozivava mednarodno skupnost, naj združi moči, da se preneha nasilje in terorizem, in da istočasno s pomočjo dialoga hitro vzpostavijo mir v državi. Nujno moramo tudi zagotoviti obsežno humanitarno pomoč tako za preizkušane prebivalce, kakor za številne begunce v sosednjih državah. Prosiva vse tiste, ki lahko vplivajo na usodo ugrabljenih oseb, med katerimi sta metropolita Aleppa, Pavel in Janez Ibrahim, ugrabljena aprila 2013, da storijo vse, kar je potrebno za njihovo takojšnjo osvoboditev.

11. Najini molitvi dvigava k Kristusu, Zveličarju sveta za vzpostavitev miru na Bližnjem Vzhodu, ki je »sad pravičnosti« (prim. Iz 32, 17), da se bo okrepilo bratsko sobivanje med različnimi ljudstvi, Cerkvami ter verami, ki so tam navzoče, da se bodo lahko begunci vrnil v svoje domove, da se bodo pozdravili ranjeni in bodo v miru počivale duše nedolžno ubitih.

Goreče pozivava vse strani, ki so vpletene v spopade, da pokažejo dobro voljo in se usedejo za pogajalsko mizo. Medtem pa naj mednarodna skupnost vложи vse možne napore v skupno povezane in koordinirane akcije za prenehanje terorizma. Pozivava vse države, ki so vključene v boj proti terorizmu, naj to počnejo odgovorno in pametno. Pozivava vse kristjane ter vse vernike v Boga, naj goreče prosijo skrbnega Stvarnika sveta, da bi svoje stvaritve obvaroval pred uničenjem in ne dopustil nove svetovne vojne. Da pa bo mir trajen in zagotovljen, bodo potrebni posebni napor, usmerjeni v ponovno odkrivanje skupnih vrednot, ki nas povezujejo, utemeljenih na evangeliju našega Gospoda Jezusa Kristusa.

12. Oba se poklanjava mučeništvu tistih, ki za ceno svojega življenja pričujejo za resnico evangelija in imajo raje smrt kot odpad od Kristusa. Verjameva, da so ti mučenci našega časa, pripadniki različnih Cerkva, a združeni v skupnem trpljenju, poroštvo za enost kristjanov. In vam, ki trpite za Kristusa, je namenjena beseda apostola: »Ljubi, ... kolikor ste soudeleženi pri Kristusovem trpljenju, se veselite, da se boste ob razodetju njegove slave veselili in radovali" (1Pt 4,12-13).

13. V tem nemirnem obdobju je nujno potreben medverski dialog. Razlike v razumevanju verskih resnic ne smejo osebam različnih ver preprečevati mirno in skladno sobivanje. V sedanjih okoliščinah so verski voditelji še posebej odgovorni za vzgojo svojih vernikov v duhu spoštovanja prepričanj tistih, ki pripadajo drugim verskim izročilom. Popolnoma nesprejemljivi so poskusi opravičevanja kriminalnih dejanj z verskimi gesli. Nobenega dejanja ne moremo storiti v imenu Boga, »kajti Bog ni Bog nereda, ampak miru« (1 Kor 14,33).

14. Ko potrjujeva visoko vrednost verske svobode, se Bogu zahvaljujema za sedanjo prenovo krščanske vere, kakršne do sedaj še ni bilo. Ta prenova poteka v Rusiji ter v številnih državah vzhodne Evrope, kjer so desetletja vladali ateistični režimi. Danes so verige militantnega ateizma pretrgane in kristjani lahko po številnih krajih svobodno izpovedujejo svojo vero. V četrto stoletje je bilo zgrajenih na deset tisoče novih cerkva ter odprtih na stotine samostanov in teoloških šol. Krščanske skupnosti izvajajo pomembne karitativne in socialne dejavnosti ter tako zagotavljajo raznovrstno pomoč potrebnim. Pravoslavni in katoličani pri tem pogosto delajo drug ob drugem. S tem potrjujejo obstoj skupnim duhovnih temeljev človeškega sobivanja ter pričujejo za evangeljske vrednote.

15. Istočasno pa sva zaskrbljena zaradi stanja v številnih državah, kjer so kristjani vedno bolj pogosto omejeni v verski svobodi, v pravici pričevati za lastna prepričanja

ter možnostih, kako živeti v skladu z njimi. Še posebej ugotavlja, da spreminjanje nekaterih dežel v posvetne družbe, v katerih ni nobenega sklicevanja na Boga in na njegovo resnico, predstavlja hudo grožnjo za versko svobodo. Za naju predstavlja sedanje omejevanje pravic kristjanom ali celo njihovo diskriminacijo vir nemira, ko jih nekatere politične sile pod vplivom ideologije včasih zelo agresivnega sekularizma skušajo potisniti na rob javnega življenja.

16. Proces evropskega združevanja, ki se je začel po stoletjih krvavih sporov, so mnogi sprejeli z upanjem kot zagotovilo miru in varnosti. Pa vendar pozivava k pozornosti do integracije, ki ne bi spoštovala verske identitete. Čeprav naj ostane naša civilizacija odprta za prispevek drugih ver, sva prepričana, da mora Evropa ostati zvesta svojim krščanskim koreninam. Prosiva kristjane tako vzhodne kot zahodne Evrope, naj se združijo pri skupnem pričevanju Kristusa in evangelija, da bo Evropa ohranila svojo dušo, ki jo je dva tisoč let oblikovalo krščansko izročilo.

17. Obračava se tudi na osebe, ki so se znašli v zelo težki situaciji, ki živijo v skrajnih razmerah in revščini, medtem ko narašča materialno bogastvo človeštva. Ne moremo ostati brezbržni nad usodo milijonov migrantov in beguncev, ki trkajo na vrata bogatih držav. Nebrzdana potrošnja, ki jo opažamo v nekaterih najbolj razvitih državah, izčrpava globalne zaloge našega planeta. Naraščajoča neenakost pri porazdelitvi zemeljskih dobrin povečuje občutek, da je sedanji mednarodni sistem odnosov krivičen.

18. Krščanske Cerkve so poklicane, da branijo zahteve pravičnosti, spoštovanje izročil ljudstev ter resnično solidarnost z vsemi tistimi, ki trpijo. Mi, kristjani, ne smemo pozabiti: »Kar je na svetu nespametno, si je Bog izbral, da bi osramotil modre. In kar je na svetu slabotno, si je Bog izbral, da bi osramotil tisto, kar je krepko. In kar je na svetu neplemenito in zaničevano, si je Bog izbral, to, kar ni nič, da bi uničil to, kar je, da se noben človek ne bi ponašal pred Bogom« (1 Kor 27-29).

19. Družina je naravno središče človeškega življenja in družbe. Zaskrbljena sva zaradi krize družine v številnih državah. Ker je pravoslavnim in katoličanom skupno pojmovanje družine, smo zato poklicani pričevati, da je družina ena od poti svetosti, ki izraža zvestobo zakoncev v njihovih medsebojnih odnosih, njuno odprtost za rojevanje in vzgojo otrok, solidarnost med generacijami in spoštovanje najbolj slabotnih.

20. Družina je utemeljena na zakonu, to je, na svobodnem in zvestem dejanju ljubezni med enim moškim in eno žensko. Ljubezen zapečati njuno zvezo in ju uči, da se medsebojno sprejmeta kot dar. Zakon je šola ljubezni in zvestobe. Žalosti naju, da so tudi že druge oblike sobivanja postavljene na isto raven kot ta zveza, medtem ko se pojem očetovstva in materinstva, kot posebna poklicanosti moža in žene v zakonu in posvečena v svetopisemskem izročilu, izključuje iz javne zavesti.

21. Vse tudi prosiva, da spoštujete neodtujljivo pravico do življenja. Milijonom otrokom je odvzeta ta možnost, da bi se rodili na svet. Glas krvi nerojenih otrok vpije k Bogu (prim. 1Mz 4,10).

Razvoj tako imenovane evtanazije povzroča, da se ostareli in bolni čutijo kot preveliko breme za njihove družine in za družbo na splošno.

Zaskrbljena sva tudi nad razvojem tehnik oplojevanja z medicinsko pomočjo, saj je manipuliranje s človeškim življenjem napad na temelje obstoja človeka, ustvarjenega po Božji podobi. Najina dolžnost je, da spomniva na nespremenljiva krščanska moralna načela, ki temeljijo na spoštovanju dostojanstvu človeka, poklicanega po Stvarnikovi zamisli v življenje.

22. Danes še posebej želiva spodbuditi mlade kristjane. Naloga vas mladih je, da ne zakopljete talenta v zemljo (prim. Mt 25,25), temveč uporabite vse sposobnosti, ki vam jih je Bog dal, da potrdite v svetu Kristusove resnice in udejanjite v svojem življenju evangeljski zapovedi ljubezni do Boga in do bližnjega. Ne bojte se iti proti toku in braniti Božjih resnic, ki jih posvetne norme niti od daleč ne sprejemajo.

23. Bog vas ljubi ter od vsakega od vas pričakuje, da boste njegovi učenci in apostoli. Bodite luč sveta, da bodo tisti, ki so z vami ali pri vas, videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih (prim. Mt 5,14,16). Svoje otroke vzgajajte v krščanski veri, posredujte jim dragocen biser vere (prim. Mt 13, 46), ki ste ga prejeli od svojih staršev in prednikov. Zapomnite si, da »ste bili odkupljeni za visoko ceno« (1 Kor 6,20), za ceno smrti na križu Človeka-Boga, Jezusa Kristusa.

24. Pravoslavne in katoličane pa povezuje poleg skupnega izročila Cerkve prvega tisočletja tudi poslanstvo oznanjati Kristusov evangelij v današnjem svetu. To poslanstvo vsebuje medsebojno spoštovanje članov krščanskih skupnosti in izključuje kakšnokoli obliko prozelitizma.

Nismo si namreč tekmeči, temveč bratje, in ta pojem mora usmerjati naša medsebojna dejanja do zunanjega sveta. Pozivava katoličane in pravoslavne v vseh deželah, da se naučijo živeti skupaj v miru in ljubezni in da imajo »drug do drugega isto čutenje« (Rim 15,5). Ne moremo torej sprejeti uporabo nepoštenih sredstev za spodbujanje vernikov, da prestopijo iz ene Cerkve v drugo in s tem zanikati versko svobodo ter njihovo izročilo. Poklicani smo uresničiti zapoved apostola Pavla: »Vendar je zame stvar časti, da ne oznanjam evangelija tam, kjer je bil Kristus že imenovan, da ne bi zidal na tujem temelju« (Rim 15,20).

25. Upava, da bo najino srečanje prispevalo k spravi tam, kjer obstajajo napetosti med grkokatoličani in pravoslavni. Danes je jasno, da metoda 'unijatstva', ki je znana v preteklosti in jo razumejo kot povezanost ene skupnosti z drugo tako, da se odcepi od svoje Cerkve, nikakor ni način, ki bi omogočil vzpostavitev enosti. Kljub temu pa imajo cerkvene skupnosti, ki so se pojavile v takšnih zgodovinskih okoliščinah, pravico do obstoja in da se lotijo vsega tistega, kar je potrebno, da zadostijo duhovnim potrebam svojih vernikov, pri tem pa si naj prizadevajo živeti

v miru s svojimi bližnjimi. Potrebna je sprava med pravoslavni in grkokatoliki ter da najdejo oblike sobivanja, ki so za oboje sprejemljive.

26. Obsojava spopad v Ukrajini, ki je povzročil številne žrtve in neštivilne rane miroljubnemu prebivalstvu ter potisnil družbo v težko ekonomsko in humanitarno krizo. Vse vpletene strani pozivava k razumnosti, k družbeni solidarnosti ter delovanju za izgradnjo miru. Naše Cerkve v Ukrajini vabiva, da pridejo do družbenega soglasja, da se vzdržijo udeležbe pri spopadih in ne podpirajo več nadaljevanje spora.

27. Obetava si, da bo razkol med pravoslavni verniki v Ukrajini preraščen na osnovi obstoječih kanoničnih predpisov, da bodo vsi pravoslavni kristjani v Ukrajini živeli v miru in soglasju ter da bodo katoliške skupnosti v državi dale svoj prispevek na tak način, da bo vedno bolj vidno naše krščansko bratstvo.

28. V današnjem sodobnem svetu, tako različnem pa vendar povezanem s skupno usodo, so katoličani in pravoslavni poklicani k bratskemu sodelovanju pri oznanjanju Blagovesti zveličanja, ter skupaj pričevati za moralno dostojanstvo in pristno svobodo osebe, da »bo svet veroval« (Jn 17,21). Ta svet, na katerem postopoma izginjajo duhovni stebri človeškega bivanja, pričakuje od nas na vseh področjih osebnega in družbenega življenja močno krščansko pričevanje. Od naše sposobnosti skupaj pričujemo v teh težkih časih za Duha resnice, je odvisna prihodnost človeštva.

29. Pri tem pogumnem pričevanju Božje resnice in zveličavne Blagovesti nas podpira Človek-Bog, Jezus Kristus, naš Gospod in Zveličar, ki nas duhovno krepi s svojo obljubo: »Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo« (Lk 12,32).

Kristus je vir veselja in upanja. Vera vanj preoblikuje človekovo življenje, ga napolni s smislom. O tem se lahko prepričajo preko lastne izkušnje vsi, ki lahko naobrbejo nase besede apostola Petra: »Nekdaj niste bili ljudstvo, zdaj pa ste Božje ljudstvo; niste našli usmiljenja, zdaj pa ste našli usmiljenje« (1Pt 2,10).

30. Polna hvaležnosti zaradi daru medsebojnega razumevanja, izraženega med srečanjem, gledava z upanjem na Sveto Božjo Mater, kateri kličeva z besedami starodavne molitve: »Pod varstvo tvojega usmiljenja se zatekamo, Sveta Božja Mati.« Naj Blažena Devica Marija s svojo priprošnjo opogumlja bratstvo tistih, ki jo častijo, da bodo zbrani v od Boga določenem času v miru in soglasju v eno samo Božje ljudstvo, v slavo Najsvetejše in nevidne Trojice!

***Rimski škof, Papež katoliške Cerkve in patriarh Moskve ter vse Rusije
Havana, 12. februar 2016***

(<http://radio.ognjisce.si/sl/175/aktualno/19776/>; http://sl.radiovaticana.va/news/2016/02/05/pape%C5%BE_fran%C4%8Di%C5%A1ek_in_patriarh_kirill_se_bosta_sestala_na_kubi/1206169)

“RAFAEL” JE SREČAL ABRAHAMA

Spomini in pričevanja patrov in sester

P. VALERIJAN JENKO,
Ljubljana - Marijino oznanjenje,
prvi urednik Rafaela:

Ob 50-letnici “Rafaela” sem zapisal nekaj misli. Razlog, zakaj sem začel izdajati Rafaela, je ta, ker smo potrebovali sredstvo obveščanja. P. Bernard Ambrožič ni potreboval glasila, ker je imel na razpolago “MISLI”, katerih urednik je bil tedaj in je v njih obveščal rojake o dogodkih v naši Avstraliji.

Ko je leta 1972 postal urednik “Misli” p. Bazilij in preselil uredništvo v Melbourne, sem list “Rafael” iz skromnega lističa - pisma rojakom razširil v revijo, ki naj bi nudila rojakom nekaj duhovnega branja, obveščanja, kje se redno darujejo svete maše v našem jeziku. Tako je začel izhajati list RAFAEL v čast zavetniku sv. Rafaelu, ki je bil nadangel s posebnimi nalogami, vodil je mladeniča Tobija v daljno deželo, v važnih zadevah. Že v prvi številki sem nakazal, da bo imel list viharno pot in nalogo.

Ko sem sestavil prvo številko Rafaela, sva se peljala s pokojnim patrom Bernardom Ambrožičem v avtu in sem mu pokazal kopijo prve številke. Obračal je papir, rekel ni nič, samo odprl je okno avtomobila in vrgel list na cesto. To patrovo gesto sem označil za onesnaževanje okolja, saj je tako dejanje v Avstraliji še danes kaznivo. - Kljub temu je kmalu izšla prva številka na štirih straneh, na enem listu papirja. Prav tako je po nekaj mesecih izšla druga številka z nekaj več stranmi. Ker sem bil nekajkrat sam za vse delo in mi je zmanjkovalo časa, sem vse težje izdajal RAFAEL kot četrtletnik. Včasih je izšla kakšna dvojna številka, nekajkrat tudi trojna, takole, vsake tri ali štiri mesece, samo, da je, tako kot pojemo tisto znano pesem: “Naša mati kuha kafe, samo s cikor’jo, ma samo, da je.”

Ko je prišel p. Darko v Avstralijo in prevzel vodstvo misijona, je začel Rafael redno izhajati in je tudi dobil prikupnejšo obliko s pomočjo sodelavcev, prijaznejši tisk, več vsebin in fotografij.

RAFAELU želimo, da naj še naprej varno vodi naše Božje ljudstvo po poti miru in sreče!

PRIPIS UREDNIKA: P. Valerijan je poslal svoje pismo o Rafaelu kmalu po veliki noči. Povabili smo tudi druge patre in sestre, ki še živijo in so nekoč delovali med nami, da se oglasijo in napišejo kakšne spomine ali pozdrave. Ker “pošta nekaterih zelo dolgo potuje”, bomo pričevanja objavili še v naslednji številki.

p. Darko

/Na fotografiji: prizrčen stisk rok patra Valerijana in Alfreda Brežnika v Ljubljani, junija 2016/

“ONE IN CHRIST” -

Ecumenical Meeting in the Year of Divine Mercy

In our Unity can seldom be achieved without dialogue in a diverse community. This truth extends to the Church community and is manifested in the ecumenical movement.

On 8 March, Eastern and Roman Catholic and Orthodox Churches were represented by hundreds of young people at the ‘1 in Christ’ ecumenical event, held at St Margaret Mary’s Parish in Merrylands and co-hosted with the Melkite Catholic Church.

This is the second time the event has taken place, which aims to bring together the different apostolic churches to discuss matters of faith and life.

In this Jubilee Year of Mercy, they embarked on a night of sharing, focusing on the works and acts of mercy that unify Christian Churches.

The night brought together faithful from the Melkite, Maronite, Coptic Orthodox, Antiochian Orthodox, Slovenian Catholic and Assyrian Church of the East to share these good deeds.

Our Diocesan Administrator, Very Rev Peter G Williams, and Bishop Robert Rabbat, leader of the Melkite Eparchy of Australia and New Zealand, as well as 20 other clergy members from the many denominations and apostolic churches, were present on the night.

Fr Peter said he was impressed to see the young people from the different churches “learning more about each other’s traditions and at the same time con-

firming unity in Christ by virtue of a common Baptism.”

“The scandal of disunity is felt by all of us as Christians, and since the Second Vatican Council, the Roman Catholic Church has committed to ecumenism as an essential part of the Church’s activity.”

“Much of the reason for our disunity, particularly between the Eastern Orthodox Churches and ourselves, stems from ecclesial misunderstandings and also some doctrinal issues.”

“I think it is highly probable that there will be a rapprochement with the Eastern Orthodox Churches and that will be a great blessing to all.”

During the Mercy Commitment Workshop on the night, the young people present were encouraged to commit to acts of mercy together.

Amal Sayegh, youth leader of the Saints Peter and Paul Antiochian Orthodox Christian Church, said the night highlighted the ways in which the young people of her Church could extend their fellowship activities to the greater Christian community.

“During the Lenten period, our Antiochian brothers and sisters come together and visit a church once a week to unite in fellowship,” she said.

Hopefully in the future we can extend this to the Eastern and Roman Catholic Churches so that way we can unite with them in fellowship, so that way we can “be stronger in working together in the one faith.”

Assistant Priest of St Margaret Mary’s Parish, Rev Peter Strohmayer OSPPE, said it was an honour to have everyone gathered together and to see the youth discuss and celebrate their faith. (www.catholicoutlook.org)

— 8 — — 3 —
ADVENT IN BOŽIČ 2015

NEDELJA, 4.12.2016: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. Pri sv. maši bo **SLOVESNOST PRVEGA SV. OBHAJILA**. Vabimo tudi otroke in odrasle, ki ste letos prejeli zakramente prvega sv. obhajila in birme v drugih cerkvah, da se skupaj zahvalimo Bogu, prav tako za letošnje šolsko leto.

PO SV. MAŠI NAS BO OBISKAL MIKLAVŽ V DVORANI.

NEDELJA, 11.12.2016: P. DARKO bo po sv. maši s slikami predstavil svoj obisk Argentine in Slovencev pod tamkajšnjim Južnim križem.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO začnemo v petek, 16.12.2016 in bo vsak dan pri sv. mašah ob 7.00 zvečer, le v nedeljo ob 9.30 dopoldne in v četrtek ob 10.30 dopoldne.
- V SOBOTO, 24.12., PRI SV. RAFAELU NI SV. MAŠE!

NEDELJA, 25.12.2016: BOŽIČ: OPOLNOČI BO SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA V NAŠI CERKVI. - DRUGA SV. MAŠA BO OB 9.30 DOPOLDNE.

PONEDELJEK, 26.12.2016: ŠTEFANOVANJE: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. Po sv. maši bo v dvorani **PROSLAVA DNEVA SAMOSTOJNOSTI in ENOTNOSTI**, skupno kosilo in zabava z ansamblom "Alpski odmevi".

NA SILVESTROVO, 31.12.2016, bo SV. MAŠA ŽE OB 9.30 DOPOLDNE.

Zvečer sv. maše ne bo.

NA NOVO LETO, 1.1.2016, bo SV. MAŠA ob 9.30 dopoldne.

WOLLONGONG - FIGTREE - SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše: v nedeljo, **11.12.2016, ob 5.00 popoldne.**

V soboto, **24.12.2016, ZGODNJA POLNOČNICA ob 8.00 zvečer.**

Na novo leto, **1.1.2017, bo sv. maša ob 5.00 popoldne** in prav tako v nedeljo, **8.1.2017**, na praznik Gospodovega razglasenja, ob 5.00 popoldne.

CANBERRA - GARRAN - CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra ob 5.00 popoldne. - V nedeljo, 18.12., je sv. maša kot običajno.

Na BOŽIČ bo sv. maša ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo v nedeljo, **4.12.2016, ob 6.00 zvečer.**

ZLATA OBALA - GOLD COAST IN CORNUBIA - PLANINKA PRI BRISBANU

Sv. maši bosta: na Klubu Lipa Gold Coast v soboto, **4.2.2017, ob 4.00 popoldne.**

Na Planinki pri Brisbanu v nedeljo, **5.2.2017, ob 10.30 dopoldne.**

Če bo kakšna sprememba, se obvestimo.

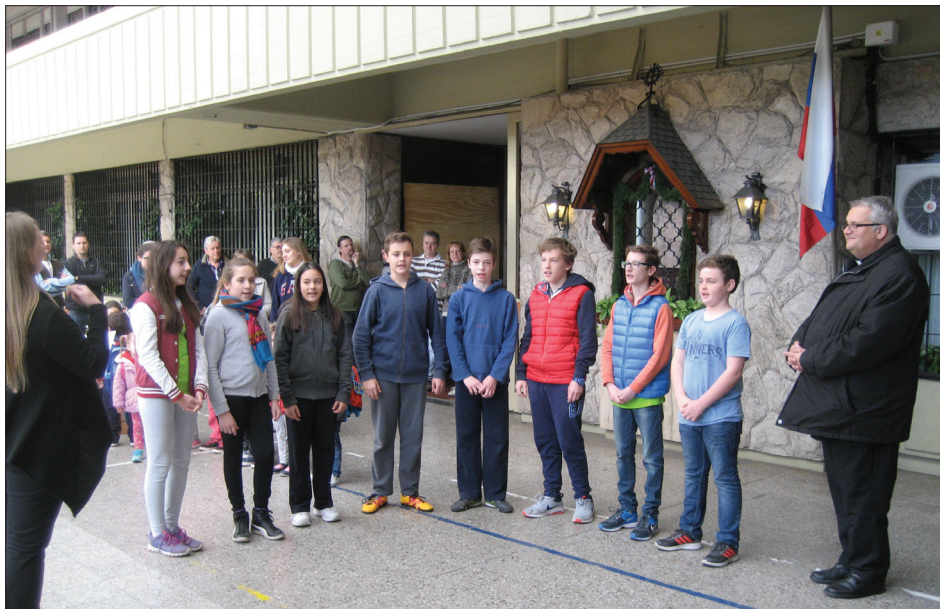
POD DRUGIM JUŽNIM KRIŽEM P. DARKO NA OBISKU PRI ROJAKIH V ARGENTINI, 6. - 19. OKT. 2016

Po 11 letih pod Južnim križem v Avstraliji sem obiskal Slovence pod drugim Južnim križem - v Argentini. Odpravo 16 popotnikov je vodil direktor založbe Družina Tone Rode. Med potniki smo bili škof dr. Peter Štumpf in župnik Goran Kuhar, oba iz Murske Sobotе, in jaz, p. Darko Žnidaršič.

7.10.2016: Rojaki so nas veseli sprejeli na letališču Ezeiza. Kmalu smo začeli spoznavati Buenos Aires, ki je velik kar za 3 Sydneye, saj ima 14 milijonov prebivalcev. Mesto prelepih trgov, cerkva, palača, znamenitosti, naravnih zanimivosti seveda ne skriva tudi velike revščine v svoji okolici.

8.10.2016: OBISKALI SMO SLOVENSKE ŠOLE IN USTANOVE. Neverjetno, kakšen živ-žav, pesem, molitev mladih src, učne knjige in delo učiteljc in učiteljev, katehetov je tukaj! In seveda pozdrav in molitev, posebno, ko je škof Peter na obisku.

9.10.2016: PRVA NEDELJSKA MAŠA V KATEDRALI V SAN JUSTU IN 61. SLOVENSKI DAN V "NAŠEM DOMU". Dan se je že zvečeril, ko smo se zbrali k proslavi, kjer nam je spregovoril g. Tone Rode. Mladi, odrasli, otroške folklorne skupine in zvečer še njihov domači ansambel in pa Gorenjski oktet so zelo navdušili. Tako polnoštevilno (400!) se zberemo že redkokje.

10.10.2016: ROMANJE V SAN NICOLAS. Marijina Božja pot je tukaj še mlada. Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev, pa je dobila v njej svoj stranski oltar, ki ga je škof Peter blagoslovil. Papež Frančišek je škofu Petru dovolil, da nas je blagoslovil in nam podelil popolni odpustek v svetem letu Božjega usmiljenja - na vseh krajih.

ZVEČER smo odpotovali v BARILOČE, 1700 km od prestolnice, kjer smo občudovali lepote gorskega sveta in čudovita jezera. Marsikateri kraji, hribi, naravne poti se imenujejo po slovenskih planincih. Žal nismo imeli lepega vremena, da bi si vse ogledali, toda z molitvijo smo izprosili nekaj sonca.

11.10.2016: OBHAJALI SMO SVETO MAŠO z rojaki pri sestrah Hčerkah Marije Pomočnice. Slovensko skupnost vodi duhovnik lazarist Branko Jan. - Pri skupni večerji je poslanka Alenka Jeraj slovesno izročila predsedniku Slovenskega gorniškega društva repliko Aljaževega stolpa.

12.10.2016: Mesto SAN CARLOS DE BARILOCHE je priljubljeno letovišče, pa prav tako mesto z veliko revnimi. Misijonar Branko Jan je organiziral ljudi v teh revnih soseskah in jim podaril novo življenje, skoraj tako kot rojak Pedro Opeka na Madagaskarju. V 30 letih je v tem predmestju zaživela župnija, ki smo jo obiskali. Telovadnica, ki so jo zgradili, je mnogim mladim in odraslim drugi dom.

13. -14.10. Z JUGA SMO ŠLI NA SEVER - K SLAPOVOM IGUAZU (1000 km od Buenos Airesa proti severu). Najprej smo se odpeljali v Brazilijo. Slapovi so vsi na argentinski strani, toda z brazilske strani je razgled lepši in imamo kaj videti in slikati!

NA ARGENTINSKI STRANI smo se popeljali z vlakom skozi džunglo in soteske, nekaj smo jih prehodili peš, spet veliko videli in poslikali, jaz pa sem šel - edini iz naše skupine - še s čolnom pod Hudičevo žrelo in nato s tovornjakom skozi džunglo. Doživetje, kot ga sicer vidimo samo v filmih!

15.10.2016: RANČ SANTA SUSANA, kjer so nas sprejeli Gavči, postregli mesne dobrote, ki jih spečejo na žaru čisto drugače kot mi, pa prav počasi! Na odru so zaigrali in zaplesali. Vreme se je spet zjasnilo, Gavči so zajahali konje, pokazali svoje običaje in strmeli smo kot še nikoli doslej.

16.10.2016: V cerkvi Marije Pomočnice v Ramos Mejiji je škof dr. Peter Štumpf birmal 46 otrok. Pri sv. maši je pel mladinski zbor prav navdušeno. - Po sv. maši smo nekateri obiskali osrednjo Marijino Božjo pot v Lujanu.

17.10.2016: COLONIA, URUGVAJ: S trajektom smo šli po Srebrni reki, dobro uro od Buenos Airesa, v Colonia, Urugvaj, in preživeli lep sončen dan v tipično ohranjenem starem mestu, kot so ga zgradili Španci in Portugalci. Novi del mesta, turistično naselje se nadaljuje ob bližnjem zalivu.

18.10.2016: MOLITEV V KAPELI NA LETALIŠČU IN ODHOD DOMOV. Zjutraj 19.10. smo pristali v Londonu, kjer nas je dohitel nadškof p. Stanislav Zore OFM, ki se je vračal iz New Yorka, kjer so praznovali 100-letnico slovenske župnije. Skupaj smo potovali do Zagreba in šli domov. Bogu hvala in vsem!

p. Darko

Nova svetnica: MATI TEREZIJA IZ KALKUTE (4.9.2016)

PAPEŽ FRANČIŠEK je na očetovski dan, v nedeljo, 4.9.2016, v Rimu razglasil blaženo Mater Terezijo iz Kalkute za svetnico. Za blaženo jo je razglasil papež Janez Pavel II. 19.10.2003.

Mati Terezija se je rodila 26.8.1910 kot Agnes Bojaxhiu (izg. Bojadžiju) staršem albanske narodnosti v Skopju, prestolnici Makedonije. - V otroštvu jo je zaznamovala zgodnja očetova smrt, zato jo je vzgojila ljubeča in pobožna mati. Pri osemnajstih letih je vstopila v red loretskih sester na Irskem. Naučila se je angleškega jezika in po končanem študiju odšla v Indijo poučevat v šolo. Po 20 letih bivanja v Kalkuti je začutila poseben »klic znotraj poklica«. Nekoč ji je Jezus spregovoril: »Pošiljam te v temačno bedo revežev. Pojdi tja in bodi moja luč.«

Dne 21. decembra 1948 si je Terezija nadela bel sari z modrimi črtami in se odpravila po "slumih" - revnih ulicah, polnih nesnage in smrada. Že prvi dan je nekemu umirajočemu moškemu prinesla vode in poskrbela za ženo, ki je bolehalo za tuberkulozo. Kmalu so ji prišli pomagat nekateri prostovoljci, s katerimi je okoli sebe zbirala revne otroke, da bi jih poučevali in hranili. Pridružili so se ji tudi nekdanji dijaki, iz njihovih vrst so prišle prve redovnice, misijonarke ljubezni. Ustanavljala je sirotišnice, ambulante za reveže in hiše za umirajoče. Njeno delovanje je cvetelo.

Ko se je tako razdajala že dvajset let, je britanski novinar Malcolm Muggeridge postal pozoren nanjo in jo predstavil svetovni javnosti. Skupaj s snemalcem sta ji sledila naokoli in pozneje je vneto prisegal, da so bili prizori, ki jih je posnel v temnih sobanah za umirajoče, močno prežeti z nadzemeljsko lučjo.

Sledile so še druge snemalne ekipe. Njen red se je širil, Nastala je veja duhovnikov, veja redovnih bratov in veja kontemplativnih redovnikov. Leta 1979 je Mati Terezija prejela Nobelovo nagrado za mir. Vabili so jo, naj spregovori predsednikom držav in svetovnim voditeljem. Terezija se je kljub težavam s srcem strinjala, da ostane predstojnica reda skoraj do svoje smrti leta 1997.

Leta 2007 so objavili njena pisma, ki so odprla novo okno in omogočila vpogled v njeno notranje življenje. Tam se je razodelo, da se je žena, ki ji je Jezus rekel: »Pridi, bodi moja luč,« skoraj takoj po začetku svojega poslanstva med

najrevnejšimi med reveži, znašla v popolni »notranji temi«. Takšno stanje je poimenovala »agonija«, »mučenje« in »nenehno hrepenenje po Bogu«, ki ni bilo nikoli uslišano. V središču tega trpljenja je bil nepopustljiv občutek, »da si me Bog ne želi.«

Sčasoma je spoznala, da prestaja trajno »temno noč duha« - notranjo soudeležbo v Kristusovi zapuščenosti na križu. Poimenovala jo je »čudovit dar« in pogosto ponavljala: »Vse za Jezusa!« Vedno bolj je razumela, da je zaradi te svoje močne izkušnje zapuščenosti osebno povezana z revnimi, ki jim je služila. »Največje uboštvo je biti nezaželen,« je dejala. Ravno v najbolj privilegiranih zahodnih državah je odkrila največ duhovnega uboštva: brezdombci, odvisniki od mamil, splavljeni otroci.

Mati Terezija je umrla 5. septembra 1997 zvečer, dobesedno v temi, saj je v trenutku smrti v njeni hiši zmanjkalo elektrike. Kljub dvema rezervnima viroma elektrike zdravnikom ni uspelo zagnati njenega respiratorja. Takrat se je začelo njeno zadnje poslanstvo. »Če bom kdaj postala svetnica, bom zagotovo svetnica teme,« je dejala.

»Še naprej me ne bo v nebesih, da bi lahko kakor luč svetila tistim, ki na zemlji bivajo v temi.«

Zato tudi mi molimo k njej: Draga sveta Mati Terezija iz Kalkute, pridi k nam, ki še vedno prebivamo v temi! Pridi, bodi nam luč!

Rev. Alojzij Rajk

(Članek je napisal g. Lojze iz Nemčije v farnem listu.)

Kip Matere Terezije pred svetiščem-muzejem v Skopju, foto Florjan Auser

Vabljeni na
ŠTEFANOVANJE, 26.12.2016

Ob 9.30 sv. maša v naši cerkvi sv. Rafaela
Po sv. maši
SREČANJE V DVORANI
KRATKA PROSLAVA
DNEVA SAMOSTOJNOSTI IN ENOTNOSTI
Slavnostni govornik bo
MARK STARIHA,
ki bo zastopal častnega konzula RS Anthonyja Tomažina
SKUPNO KOSILO
ZABAVA Z ANSAMBLOM
»ALPSKI ODMEVI«
SREČOLOV

Informacije in prijave osebno, po tel. 02 9637-7147 ali po e-pošti: darko@pacific.net.au

Jožko Kragelj:

OD POSTAJE DO POSTAJE - 8.

(samozaložba, Gorica 1998)

Severne stopnice pred cerkvijo so nujno klicale po popravilu. Ker župljanov še nisem poznal, sem povabil dva moža z Goč in iz Branice, da sta popravila stopnice. Pomagaj jim je tukajšnji rojak Jožef Paravan, ki je prišel iz Rima za ta praznik (za tukajšnje žegnanje, nedelja po malem šmarnu, t. i. "odpustek", op. p. D. Ž.). Plačal je tudi vse stroške. Nakupil je sveče za vse tri oltarje in jih sam namestil. Cerkvi je veliko pomagal in jo pozneje obogatil z raznimi paramenti. Svoj čas je bil za šoferja pri nekem škofu na Siciliji. Rad se je sukal v duhovniški družbi in pripovedoval dovtipe, ki jih je takrat slišal na raznih birmovanjih. Nekdo je npr. dobil za pokoro očenaš in je vprašal, spovednika, katerega naj moli, češ, da zna tri. Spovednik je bil radoveden in mu je rekel, naj pove. Odgovoril je: "Oče naš, ki ga na glas molim do konca, očenaš, ki ga pojem in tretji: ko rečem: 'Oče naš' in ga nato molim natihoma."

Paravan je vedno prihajal domov za "odpustek". Za cerkev je veliko žrtvoval. Morda je želel s tem zadostiti, ker je živel ločeno od žene. V samozavesti, da veliko pomaga, je bil tudi ukazovalen. V cerkvi bi morala stati vsaka sveča, kot jo je on postavil. In ko so pozneje odstranili obhajilno mizo in postavili oltar k ljudstvu, ni maral več pomagati, češ, da so začeli podirati cerkev.

Marijino Celje je postalo važno romarsko svetišče, odkar je cesar Jožef II. ukinil Sveto Goro (leta 1786). Takrat so kupili na Sveti Gori glavni oltar, obhajilno mizo, dva kropilnika za blagoslovljeno vodo in tlak za prezbiterij. Romarji so prihajali iz Soške doline in iz Furlanije. Po obnovitvi svetogorske Božje poti je Marijino Celje ohranilo svojo privlačnost zlasti zaradi svetogorskega oltarja. Ljudje so radi prihajali tudi zato, ker je lepa razgledna točka v trikotu treh Marijinih cerkva: Sveta Gora, Marijino Celje in Stara Gora. Po prvi svetovni vojni so prišle vse tri pod Italijo. Pred prvo svetovno vojno je Staro Goro ločila meja med Avstrijo in Italijo, po drugi svetovni vojni pa še bolj stroga meja med Jugoslavijo in Italijo.

Domači ljudje so poznali zlasti te tri Božje poti. Povedal sem jim, da Vipavci zelo radi romajo v Log pri Vipavi. Zato sem jih povabil, da bi poromali v Log. Odzvali so se v lepem številu. Dne 2. oktobra (1966) smo se odpeljali v Log z dvema avtobusoma. Pridružili so se polni cerkvi vipavskih romarjev. Želel sem, da ljudje spoznavajo tudi druge Marijine cerkve in vidijo, da med našim ljudstvom še ni zamrlo češččenje Matere Božje kljub vsemu nasprotovanju do verskega življenja.

Hkrati pa sem želel, da bi v Marijino Celje prihajalo veliko romarjev. Takoj naslednjo nedeljo, 9. oktobra popoldne so prišli pevci iz Štanjela. Molili smo rožni venec, peli litanije in zaključili z blagoslovom.

Pred praznikom vseh svetnikov sem obiskal stare in bolne. Prevozil sem več kot 25 kilometrov, da sem prišel do vseh. K sreči ni bilo treba veliko pešačiti. Hkrati pa sem spoznaval vasi in zaselke in se čudil lepim slovenskim imenom: Čolnica, Ravna, Kostanjevica, Močila, Greben, Melinki, Lovišče, Hoščina, Breščica,

Strmec, Kračice, Ukanje, Želinje, Debenje, Zarščina, Velendol, Mišček idr.

Za zahvalno nedeljo sem povabil, naj prinesejo v cerkev razne pridelke, da bi z njimi okrasili oltarje. Povedal sem tudi, da bom nato vse odpeljal v semenišče, kjer pride v kuhinji vse prav. Prinesli so toliko stvari, da sem moral peljati trikrat z avtom v Vipavo.

Ker je bila cerkev slabo razsvetljena, sem dal v Ljubljano predelati dve svetilki, ki sta prej viseli pred stranskima oltarjema. Pasar Pezdirc ju je ponikljal in vsaki dodal tri medeninaste reflektorje z reflektorskimi žarnicami. Obesili smo ju pod strop. Ob straneh glavnega oltarja smo dali nove zelene zavese. Marija Jamšek z Goč pa je napravila nov mašni plašč bele barve.

V župnišču so sobo, ki je bila prej za šoferje, preuredili v veroučni prostor in napravili pet mizic s klopcami, da so se otroci počutili kot v šoli.

Župnija je na koncu leta 1966 štela 426 prebivalcev. Od teh je bilo 13 starih nad 80 let, 22 pa nad 70 let.

Ob statistiki sem potožil: "Obisk pri sveti maši je zelo majhen. Zapovedani prazniki se ne spoštujejo. Nekateri so ostali kristjani samo še na papirju, svojih krščanskih dolžnosti pa ne spoštujejo. Prava krščanska družina moli, hodi k maši in pošilja otroke k verouku. Novega člana družine da takoj krstiti, krščanski starši poskrbijo tudi za to, da se otroci cerkveno poročijo..."

Otroke sem naučil nekaj božičnih pesmic in deklamacij, da smo imeli božično prireditev pri jaslicah na praznik sv. Družine.

1967

Dne 12. marca 1967 je bila deseta obletnica smrti župnika Makuca. Spomnili smo se vseh pokojnih duhovnikov, ki so tukaj službovali. Od leta 1757, ko je tukaj nastopil svojo službo prvi duhovnik po razglasitvi samostojne duhovnije, se je zvrstilo 14 duhovnikov. Seznam teh duhovnikov sem dal na cerkvena vrata.

Iz Kostanjevice je bila doma Pavla Bucik, ki je dolgo let služila v Milanu in kot upokojenka živela prav tam. Odločila se je za romanje v Sveto deželo in povabila tudi mene. Pripravljena je bila plačati tudi zame. Takrat so bili sveti kraji razdeljeni na Jordanijo in Izrael. Med njimi je vladala huda napetost. Kljub temu so se vrstila romanja iz Italije in od drugod. Potovanje je trajalo od 8. do 16. aprila 1967. Iz Milana smo se odpeljali v Bejrut, nato v Amman. Odtod pa z avtobusom v Betlehem, ki je bil takrat pod Jordanijo. Tudi stari del mesta Jeruzalema je bil pod Jordanijo. Romanje je organizirala družba Paolini v Milanu. Vodila nas je Pia Compagnoni, ki je napisala tudi knjigo o Sveti deželi. Pri svoji razlagi se je naslanjala na odlomke Svetega pisma. V mesecu aprilu je v Palestini pomlad, zato so mi ostali neizbrisni vtisi. Posebno Galileja z Genezareškim jezerom, s svojimi nasadi pomaranč in limon, gora Tabor, gora blagrov, vse to ostane človeku živo v spominu. In ko se ladja ustavi sredi jezera in poslušáš odlomke o dogodkih, ki so tu nastajali, se ti zdi, da vidiš Jezusa, kako hodi po gladini, in Petra, ki vpije: "Reši me, utapljam se!"

Nekoliko razočaranja pa sem občutil v Jeruzalemu v cerkvi Božjega groba. Za Božjim grobom je bila odprtina, h kateri so koptski menihi vabili romarje, jih škropili z neko vodo, kazali dolarje in ponavljali v raznih jeziki: "Tukaj je Božji

grob!" Na drugi strani pa so romarji čakali v dolgi vrsti, da stopijo v Božji grob in se dotaknejo plošče - kamna, kjer naj bi počivalo Jezusovo telo.

Močan vtis napravijo tudi stare oljke v vrtu Getsemani, stare stopnice ob cerkvi Galli cantu (cerkev sv. Petra ob petelinjem petju, op. p. D. Ž.), mogočno obzidje nekdanjega templja, najbolj pa zavest, da je nekoč tod hodil Kristus.

Ob vrnitvi iz Palestine sem se ustavil v Rimu pri g. Paravanu, ki je kupil zelene paramente (mašna oblačila) za Marijino Celje, in sicer plašč, dve dalmatiki in pluvial. V Jeruzalemu pa so mi slovenske sestre pri cerkvi sv. Ane darovale korporale, purifikatorije in pale.

Doma me je med tem časom nadomestoval jezuitski pater Ludvik Jeza, s katerim sva na Žalah delala pri betonski brigadi.

Romanje v Sveto deželo mi je prineslo ogromno bogastva za govore na misijonih. Sam sem fotografiral in si nakupil diapozitive, ki so ljudem vsaj na sliki približali svete kraje. Predavanje o Sveti deželi je bila na misijonih prava atrakcija.

Takrat sem v Palestini tudi prvič videl plošče za ogrevanje na sonce. Voditeljica nas je posebej opozorila na kotle in plošče, ki smo jih videli na strehah. Nihče ni takrat vedel, kaj bi to bilo.

Dne 11. junija je v Kanalu praznoval zlato mašo dekan Ivan Semič. Vsaka zlata maša je bila izreden dogodek za slavljenca in za ljudi. Prej so mnogi duhovniki zgodaj umirali. Razne bolezni so jim zrahljale zdravje, zato so le redki dočakali take slovesnosti. Zato so tudi v Kanalu zelo slovesno proslavili ta dogodek. Dekan je imel dva brata v Ameriki, ki sta za to priliko prišla v Kanal.

V mesecu juliju smo se lotili popravil v cerkvi in v župnišču. Od 18. julija do 5. avgusta so delavci kleparja Rušta iz Ajdovščine obnovili streho nad prezbiterijem in položili nove žlebove. Drugod so žlebove in cevi pokrpali.

Dne 24. julija popoldne je vihar odkril streho na zvoniku in zvil križ.

Od 23. do 30. juija sta Vinko Jamšek in njegov sin Pavel z Goč prepleskala zunanost župnišča in položila ploščice v kopalnico.

Dne 30. julija je bila v cerkvi lepa slovesnost. Z Goč je prišel mladinski zbor, ki je prepeval skupaj z našimi mladimi. Duhovniki pa so pripeljali ministrante iz Medane, iz Kanala in Gorenjega Polja. Maševal je g. Pivk. Slovesnosti se je udeležil tudi msgr. Slavko Bavdaž iz Rima. Navzoči so bili dekan Semič, župnik Klinkon iz Gorenjega Polja, Silvo Rutar z Ročinja in Bruno Pulec s Kojškega.

Dne 6. avgusta smo poromali na Svete Višarje in na Barbano.

Med 21. in 27. avgustom je mojster Kete iz Ajdovščine popravil streho na zvoniku. Ulil je železnobetonsko ploščo in jo pokril s korci. Zamenjal je tudi nekaj slabih tramov na veliki strehi.

Dne 17. septembra je prišlo sedem avtobusov romarjev iz Idrije, Godoviča in Črnega Vrha, da so skoraj napolnili cerkev. Lepo so odmevale pesmi, ki so jih romarji prepevali. Občudovali so marmornati oltar, ki je nekoč nosil podobo Svetogorske Marije.

Dne 24. septembra popoldne smo zopet poromali na Barbano.

Od 26. do 30. septembra sem se udeležil romanja v Lurd.

Dne 8. oktobra popoldne smo vrnili obisk mladinskemu zboru na Gočah. Mladi pevci in ministranti so se posladkali z grozrdjem.

Od 15. do 29. oktobra je potekalo delo na pokopališču, ki je bilo precej zanemarjeno. Od vhoda do mrtvašnice smo splanirali teren in napravili pot z obrobnim betonskim zidkom. Prejšnji lesen križ, ki je bil v slabem stanju, smo odstranili in postavili na stebrih ob mrtvašnici nastavek, na katerega smo namestili železen križ. Križ in železna vrata smo prebarvali. Ljudje so pridno pomagali tako pri popravilu strehe, kot na pokopališču.

Bližala se je 25. obletnica mojega mašniškega posvečenja in srebrna maša. Nisem maral, da bi bilo to le nekaj zunanjega, zato sem prosil g. Franca Krapeža z Velikega Dola, da bi imel duhovno obnovo pred to slovesnostjo. Od 5. do 8. decembra je imel stanovske govore, da so imeli vsi priliko za sveto spoved. Slovesna sveta maša je bila na Brezmadežno popoldne. Udeležili so se je duhovniki: dekan Semič iz Kanala, dekan Šuligoj iz Medane, prof. France Kralj iz Vipave, semeniški spiritual Jožko Benedetič, sošolec Slavko Rejec iz Šmarij, Mozetič iz Vipolž, Kobal z Ročinja, Rutar iz Gorenjega Polja in Škarabot iz Levpe. Peli so Tomčevo mašo. Pred mašo je bil sprevod iz zakristije, v cerkvi pa so deklamirali otroci v treh skupinah.

Slovesno mašo sem imel tudi pri Sv. Luciji (Most na Soči), kjer že tako mašujem vsako leto ob obletnici nove maše. Drugam pa nisem šel nikamor.

Premišljeval sem, kaj vse se je zgodilo v teh 25 letih. Zdelo se mi je skoraj nemogoče, da bi se od nove maše zvrstilo toliko dogodkov, preizkušenj, pretresov in odločitev. Kaj vse mi je bilo odvzeto! Molitev brevirja, duhovniška služba, zlasti pa svete maše. V tistem času sem imel to srečo, da sem maševal morda desetkrat. In vse ostale? Pri tistih redkih mašah sem se dodobra zavedel, kaj je daritev svete maše. UDBA se je tudi dobro zavedala, kaj je treba vzeti duhovnikom in vernikom. In zdaj naj gre vse to v pozabo? Vse, kar je doživelo in pretrpelo več kot 200 slovenskih duhovnikov? Ali ni to del zgodovine slovenske Cerkve? Začel sem misliti na pisanje. Če ne bo nekdo to opisal, pojde vse v pozabo! Pisana beseda je dokument. Je varno pisati? Kdo bi se spomnil, da v tej gorski župniji nekdo stresa na papir grozote komunističnega raja? In začel sem pisati. Kakšen naj bo naslov? Vlačili so nas iz celice v celico, iz bunkerja v bunker, iz taborišča v taborišče. Naj bo torej naslov "Moje celice", saj se bo ob teh vsak duhovnik spomnil svojih celic. Nisem upal, niti mislil, da bom kdaj videl tiskane te besede. Bil sem previden. Če bi mi jih odkrili in uničili, jih je prej treba spraviti na varno. Zato sem jih po malem, kolikor sem napisal, nosil čez mejo in jih oddajal v Gorici. Če prej ne, jih bodo objavili po moji smrti. Važno je, da je zapisano. Tako so nastajale "Moje celice". Sem pa tja sem jih komu zaupal. Skrivaj so jih brali. Vsakikrat se je pojavil tudi strah in vprašanje: Kaj, če ti tole dobijo? Večen strah. Povsod in v vseh! Kaj so naredili iz nas? Vztrajal sem in popisal vse glavne dogodke naših zaporov. In te "Moje celice" so potrpežljivo čakale, da stopijo nekoč med ljudi. Ko pa se je začel majati monolitni steber komunizma, so stopile na plan in bile sprejete z odprtimi rokami.

(N. d., 64-71. - Se nadaljuje.)

☞ ☛

Dobrote in nasveti: 3 x ČEŠNJE

Doma v Sloveniji je sezona češenj že dolgo mimo, tukaj v Avstraliji pa se je dobro začela. Zato danes poglejmo, osvežimo nekaj receptov s češnjami.

a) **MEŠANA MARMELADA:** Zanj potrebuje jagode, češnje, maline, rdeči ribez, sladkor, vodo. Sadje očistimo, ribezove jagode osmukamo z grozdicev, maline in jagode preberemo, češnjam odstranimo koščice. Sadje stehamo in odtehamo enako količino sladkorja. Tri četrtine odtehanega sladkorja damo v posodo in prilijemo toliko vode, da se sladkor navlaži. Kuhamo na zmernem plamenu, da dobimo gost sirup. Sirup je dovolj gost takrat, ko se naredi kroglica, če kanemo kapljo sirupa med navlažen palec in kazalec. V pripravljen sirup stresemo najprej češnje, premešamo in kuhamo 10 minut. Dodamo jagode in ribez in kuhamo naslednjih 5 do 10 minut.

Marmelada je kuhana, ko jo kanemo na mrzel krožnik in se strdi v kupčku, ne da bi se razlezla. Nalijemo jo v kozarce in jih zapremo s pokrovčki ali s celofanom.

b) **ČEŠNJE V ŽGANJU:** Pripravimo 2 kg lepih, zrelih, zdravih češenj (hrustavk), 400 g sladkorja, nekaj nageljnovih žbic ali klinčkov in močno žganje (45 %). Češnjam odstranimo peclje, koščice pustimo. Nato češnje operemo, skrbno osušimo in nalagamo plasti češenj in sladkorja v kozarce s tesnimi pokrovi. Tu pa tam dodamo klinčke in nalijemo toliko žganja, da so češnje pokrite. Kozarce tesno zapremo in hranimo v hladnem in temnem prostoru najmanj 2 meseca. Vmes kozarce nekajkrat obrnemo in potresemo, da se sladkor enakomerno porazdeli.

c) **ČEŠNJEVA PITA:** Zanj potrebuje 1 kg češenj, 200 g mandljev (almonds), 300 g moke, 100 g jedilnega škroba, 1 žličko pecilnega praška, 250 g zmehčanega masla ali margarine, 250 g sladkorja v prahu, sol, 2 žlički naribane limonine lupine, 6 jajc, 4 žlice kisle smetane. Za glazuro: 150 g sladkorja v prahu, 4 cl češnjevega žganja ali limoninega soka, nekaj kapljic beljaka.

Češnje operemo in odcedimo, odstranimo peclje in koščice. Na cedilu jih oplaknemo z mrzlo vodo in olupimo kožico. Mandlje razpolovimo. Pekač obložimo s papirjem. Moko, jedilni škrob in pecilni prašek pomešamo in presejemo. Maslo ali margarino penasto umešamo s sladkorjem v prahu, s soljo in limonino lupino. Med mešanjem postopoma dodajamo 3 jajca in polovico presejane moke in škroba. Mešalnik vključimo na nižjo stopnjo obratov, dodajamo preostala jajca in drugo polovico moke, nazadnje pa še kislno smetano.

Pa Bog žegnaj!

N. N.
(Vir: revija Jana, 1988)

PREJEM ZAKRAMENTOV

Sv. krst:

MAX ARNULF SIUTZ, Albion Park, NSW, sin Petra Andrewa in Renee, rojene Letnar, rojen 28.11.2015 v Wollongongu, krščen v naši cerkvi vseh svetih v Wollongongu - Figtreeju 10.4.2016.

ISLA GRACE NEMEŠ, Ryde, NSW, hči Damijana in Lillian, rojene Danev, rojena 12.1.2016, krščena pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 7.5.2016.

ELLA RENEE OSTRİČ, Penrith, NSW, hči Timothy-ja Matthew-a in Yasmin Ellice, rojene Welsh, rojena 28.10.2015 v Penrithu, krščena pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 10.7.2016.

Naši pokojni

MARIJA PIOTROWSKI, r. BEČAJ
R. 20.1.1926 Trebnje
U. 31.10.2015 Caboolture, QLD. Pogrebni obred 6.11.2015 v Traditional Funeral Chapel, Burpengary, QLD. Nato je bila pokojnica upepeljena.

BORIS ŠAIN
R. 23.1.1930 Ljubljana
U. 11.11.2015 Modbury, SA. Pogrebni obred 18.11.2015 v kapeli pogrebnega zavoda v Norwoodu, NSW.

FRANC TRATNIK
R. 10.3.1946 Velenje
U. 29.11.2015 Perth, WA.

JAMES SEDEVČIČ (SEDEVIC)
R. 9.4.1942 Mona Vale, NSW
U. 10.12.2016 Gold Coast, QLD. Pogrebni obred 15.12.2015 v Riverwood Chapel, Yamba, NSW.
Nato je bil pokojnik upepeljen.

THOMAS EMIL LAJOVIC
R. 13.8.1943 Ljubljana
U. 6.1.2016 Sydney. Pogreb 12.1.2016 v Macquarie Park Cemetery and Crematorium. Nato je bil pokojnik upepeljen.

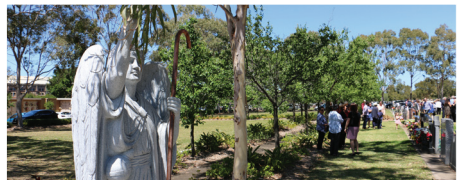
NADA GOMBOC
R. 24.8.1924 Novi Vinodol, Hrvaška
U. 29.1.2016 Perth, WA.

JOHN IVAN LUNDER
R. 1.3.1938 Perth, WA
U. 30.1.2016 Perth, WA. Pogrebni obred 5.2.2016 v Pinaroo Valley Chapel & Crematorium, Padbury, WA, nato je bil pokojnik upepeljen.

ŠTEFAN VUK
R. 27.11.1932 Mala Polana, ŽU Velika Polana
U. 3.2.2016 Campbelltown Hospital, NSW. Pogrebni obred 11.2.2016 na Forest Lawn, Leppington, tam je pokojnik pokopan.

ZORO - IZIDOR BAJEC
R. 7.4.1930 Malo Polje, ŽU Col
U. 20.3.2016 Willetton, WA. Pogrebni obred 29.3.2016 v kapeli pogrebnega zavoda v Canningtonu pri Perthu. Nato je bil pokojnik upepeljen.

ANA MARIJA KAPUŠIN, r. URŠIČ
R. 14.8.1937 Most na Soči
U. 22.3.2016 Canberra, ACT. Sv. maša 1.4.2016 v župnijski cerkvi sv. Monike v Evattu.
Nato je bila pokojnica upepeljena.

ANTON ŠEPEC

R. 5.10.1925 Mokronog
U. 27.3.2016 Ashfield pri Perthu, WA.
Pogrebni obred 7.4.2016 v kapeli na pokopališču Pinaroo, nato je bil pokojnik upepeljen.

FRANC KOROTANČNIK

R. 1.11.1928 Sv. Kunigunda na Pohorju
U. 9.4.2016 Fairfield Hospital. Sv. maša
15.4.2016 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.
Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOŽE KOSA

R. 10.3.1935 Lendava
U. 12.4.2016 Gold Coast, QLD. Pokopan je v Allambe Memorial Parku, Carrara, QLD.

LIDIANA ŠVIGELJ, r. BIZJAK

R. 13.3.1931 Predmeja, ŽU Otlica
U. 19.4.2016 Rosary Village, Yennora, NSW. Sv. maša 28.4.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bila pokojnica upepeljena.

TONY DAVID KAMBIČ

R. 4.11.1969 Sydney
U. 20.4.2016 Concord Hospital. Pogrebni obred 27.4.2016 v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, nato je bil pokojnik upepeljen.

LOJZ ŠVIGELJ

R. 10.10.1932 Bezuljak, ŽU Begunje pri Cerknici
U. 21.4.2016 Liverpool Hospital. Sv. maša 29.4.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

VALERIJA SEDMAK, r. MALEČIKAR

R. 13.4.1917 Dolenje, ŽU Jelšane
U. 25.4.2016 Elizabeth Jenkins Aged Care Plus, Collaroy, NSW. Sv. maša 29.4.2016 v cerkvi Marije Brezmadežne v Manly-u. Pokopana je na pokopališču French Forest.

JOŽE VREČIČ

R. 12.1.1932 Vidonci, ŽU Grad v Prekmurju
U. 26.4.2016 Liverpool Hospital. Sv. maša v hrvaški cerkvi sv. Nikolaja Tavelića v St. John's Parku 3.5.2016. Pokopan je na pokopališču Liverpool.

JOŽICA MESTRIČ, r. VERMOČNIK

R. 16.5.1932 Topolšica, ŽU Šoštanj
U. 2.5.2016 Nambour Hospital, QLD. Počiva na Buderim Memorial Gardens.

JOŽE TOPOLOVEC

R. 3.3.1938 Mostec, ŽU Dobova
U. 17.5.2016 Westmead Hospital. Sv. maša 27.5.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Liverpoolu.

ALBINA FRANETIČ, r. MEZGEC

R. 1.7.1936 Kovčice
U. 17.5.2016 St. George's Hospital, Kogarah, NSW. Pogrebno slovo 25.5.2016 v Woronora Memorial Parku. Nato je bila pokojnica upepeljena.

OLGA HORVAT, r. BALAŽIČ

R. 1.7.1938 Srednja Bistrica, ŽU Črenšovci
U. 31.5.2016 Bankstown Hospital. Sv. maša 6.6.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

ANTON RUTAR

R. 16.1.1932 Selišče, ŽU Tolmin.
U. 6.6.2016 Gosford Hospital, NSW.
Sv. maša 15.6.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JOSEPHINE BRESNIK, r. HAVOR

R. 22.9.1936 Beograd, Srbija
U. 7.6.2016 George Forbes House, Queanbeyan, NSW. Sv. maša 14.6.2016 v župnijski cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu. Nato je bila pokojnica upepeljena v Canberri.

JANEZ ŽUST

R. 21.6.1931 Račeva, Žiri
U. 12.6.2016 Heiden Park Lodge Nursing Home, Carramar, NSW. Sv. maša 17.6.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

ZORKA BLAŽIČ, r. DERNOVŠČEK

R. 20.9.1925 Plave
U. 15.6.2016 Wollongong. Pogrebni obred 23.6.2016 v župnijski cerkvi Marije Brezmadežne v Unanderri. Pokopana je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

MILAN ŠIRCELJ

R. 5.7.1932 Ilirska Bistrica
U. 29.6.2016 Georges Hall, NSW. Sv. maša 8.7.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bil pokojnik upepeljen v Pinegrove-u.

ROZA KUČAN, r. ŽOHAR

R. 22.2.1923 Dolič, ŽU Kuzma
U. 1.7.2016 Cardinal Stepinac Village, St. John's Park, NSW. Sv. maša 11.7.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANK PAPAGNA

R. 28.12.1958 Rozelle, NSW
U. 17.7.2016 St. Joseph's Hospital, Auburn. Sv. maša 22.7.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na pokopališču Pinegrove.

LADISLAVA HOZJAN, r. ANTOLIN

R. 26.6.1926 Odranci.
U. 1.8.2016 Opal Macquarie Aged Care, Cameron, NSW. Sv. maša 8.8.2016 v župnijski cerkvi sv. Patrika v Wallsendu. Pokopana je na pokopališču Sandgate.

JOŽE POREDOŠ

R. 17.2.1940 Ižakovci, ŽU Beltinci
U. 19.8.2016 Brisbane Waters Private Hospital, Woy Woy, NSW. Sv. maša 29.8.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, nato je bil pokojnik upepeljen v Castlebrookku.

JOŽE FORJANIČ

R. 12.10.1932 Ropoča, ŽU Pertoča.
U. 13.9.2016 Goodwin Nursing Home, Monash, ACT. Sv. maša 19.9.2016 v ž. cerkvi sv. Jožefa v O'Connorju, ACT. Pokopan je na pokopališču Gungahlin - Mitchell.

MICHAEL KOREN

R. 23.6.1955
U. 4.10.2016 Canberra.
Sv. maša 11.10.2016 v župnijski cerkvi sv. Jožefa v O'Connorju, ACT. Pokopan je na pokopališču Woden.

AMALIJA SEVER, r. POŽAR

R. 14.12.1923 Velike Loče pri Materiji, ŽU Slivje.
U. 7.10.2016 Scalabrini Village, Bexley, NSW. Sv. maša 14.10.2016 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

Dobra volja naj velja!

SOSEDI SE POGOVARJATA na vrtu.

“Kaj neki delata Jaka in Francka, da ju ni nič ven?”

“Veš, kitajščino se učita.”

“Kako? - Kitajščino?”

“Posvojila sta dojenčka s Kitajske in zdaj se morata pripraviti, da ga bosta razumela, ko bo začel govoriti!”

ZORAN PRIDE K ZDRAVNIKU in mu potoži, da ne more spati. Zdravnik ga vpraša: “Ali si kaj pomagata sami, s kakšno kopeljo, kaj lažjega berete, se pogovarjate, molite, ali pogledate kaj bolj veselega?”

“Vse sem poskusil, pa nič ne pomaga!”

“No, pogledajte: ko greste spat, štejte ovčke do tisoč, gotovo vam bo pomagalo.”

Čez tri dni pride spet k zdravniku in mu pove, da ni nič bolje.

“Kako?” pravi zdravnik, “Ali ste naredili, kar sem vam rekel?”

“Sem. Štel sem ovčke, prišel sem do 700 in sem bil tako zaspan, da sem si moral skuhati kavo, da sem naštel tisoč!”

GOSPA MELITA je vsa jokajoča prišla k veterinarju, ker ji je poginila mačka.

“Žal ji ne moremo pomagati,” pravi veterinar, gospa pa je jokala še huje.

“Joj, tako ljubka je bila! Potepala se je, bila je umazana in sem jo kopala, krtačila, šamponirala, splakovala in potem... - na koncu sem jo - ožela!”

INKASANT JE POZVONIL pri vratih stanovanja. Ker ni bilo nikogar, je pozvonil še enkrat zelo dolgo.

“Saj že grem, saj že grem!” mu pravi gospodar in mu odpre vrata.

“Dober dan,” pravi inkasant, “račun za elektriko sem prinesel.”

“Lahko bi trkali, ne, da še vi trošite elektriko!”

K SPOVEDI JE PRIŠEL MLAD ŠPORTNIK. Ko je dobil odvezo, je vprašal patra, če lahko naredi stojo na rokah pred spovednico.

Pater mu pravi: “To pa ne, tukaj smo v cerkvi!”

“Prosim vas, pater, dovolite mi!” ga prosi fant.

“No, pa naj bo!” pravi pater in fant naredi stojo na rokah, ko pride iz spovednice.

Za njim je prišla k spovedi starejša gospa.

“Hvaljen Jezus!”

“Vekomaj. Amen.”

“Gospod pater, nekaj bi vas prosila. Prosim vas, nikar mi ne dajte take pokore, kot ste jo temu gospodu!”

V NEKI ŽUPNIJI so obhajali slovesnost. Ker je bil nadškof zadržan, je slovesno mašo vodil pomožni škof. Fant - dijak, ki je ministriral, je prišel domov, ko sta bila na obisku teta in stric. Teta ga je vprašala, kako je bilo.

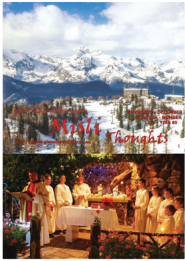
“Kar lepo,” je dejal fant.

“Kdo pa je vodil, ali je bil nadškof?”

“Ne, pod-škof!”

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

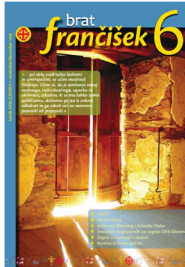
MISLI, izhajajo že 65. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenia; ☎ 0011 386 1 360 2830; <http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanica: gospa Helena Drnovšek - Zorko ☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619. **Poštarne pošiljke:** Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606. <http://canberra.veleposlanistvo.si>
E-mail: vca@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin
Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134
T: +61 2 9715470, F: +61 2 97154801

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE QLD

Častna konzulka ga. Nevenka Golc Clark,
8 Otranto Ave., Caloundra, QLD 4551
T: 07 5438 1881, F: 07 5491 1606

0409 074 760
Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.

**VESEL BOŽIČ IN SREČNO
NOVO LETO 2017!
P. Darko in rojaki**

Jaslice v Lujanu, Argentina

BOŽIČ 2016
ZAKAJ, GOSPOD, ZAKAJ?

Zakaj si zamenjal prostranost nebes
in toplo bližino svojega Očeta
za umazane jasli na zemlji
in za omejenost človeškega življenja?
Zakaj si Ti, ki si ustvaril nebesa,
gore, zvezde, sonce, slekel svojo slavo
in postal nemočno dete brez doma?
Zakaj si prišel dol, na ta kraj...?
Zakaj si prišel med nas?

PRIŠEL SEM, KER TE LJUBIM!
Od vekomaj sem te ljubil, na veke Te bom ljubil!
Prišel sem, da Te rešim spon greha in smrti!
Prišel sem, da bi bilo moje veselje tudi tvoje veselje!
Da bi postal Emanuel, Bog s Teboj, Bog v Tebi!

Če bi najbolj potreboval vednosti, bi nam Bog poslal vzgojitelja.
Če bi najbolj potrebovali denar, bi nam Bog poslal bogataša.
Če bi najbolj potrebovali razvedrilo,
bi nam Bog poslal nekoga, ki bi nas zabaval.
Toda najbolj smo potrebovali odpuščanje,
zato nam je Bog poslal Odrešenika.

Bog je postal človek v svetovni zgodovini, ki je mračna.
V zgodovini, ki jo še pišemo s krvjo in solzami. Ali se ne bo končala, če Bog
sam v njej tako resno "igra" in je svojo besedo zapisal v ljudi in čase?
Na zemlji mrgoli razočaranih, zagrenjenih, obupanih ljudi.
Pa vendar se mora splačati biti človek, če je Bog tako ljubil človeka, njegovo
resničnost.

Ljudje se divje grizemo med seboj. Srca znajo biti trda in okrutna.
Pa vendar ne smemo obupati nad človeškim srcem.
Sam Bog ga je hotel uporabiti, da bi nas z njim ljubil.

Bog sam je s tem srcem poskusil in nam dejal, da je mogoče ljubiti. Njegovo
izkustvo je odločilnejše kot naše: lahko smo boljši, kot si mislimo.

Božič je klic k ljubezni, ki je v svetu primanjkuje. Stopiti z "višave" in se
približati ubogemu, to se pravi, postaviti jaslice v sebi in v drugih. Bog se
hoče znova učlovečiti po ljubezni in dobroti!

Če naj se res trenutek vsak nekje konča,
odprimo duše le v prihodnost,
zbistrimo si pogled,
le v čvrsto dlan naj čvrsta seže,
le v dobro dušo in srce naj leže.